

Pasqual Mollà és el líder d'Esquerra i País, el corrent nacionalista d'EUPV que ha posat contra les cordes la coordinadora general, Glòria Marcos. A continuació, Mollà explica el perquè de les tensions al si de la formació d'esquerres. La setmana vinent, en aquestes pàgines, s'explicarà Marcos.

“Glòria Marcos és gairebé despòtica”

És reconduïble, aquesta situació?
—Hem arribat a una situació límit. El model d'Esquerra Unida ja no és vàlid. Una part no pot imposar el seu criteri a la resta: si això passa, es trenca. A l'origen d'EUPV, el Partit Comunista va renunciar a funcionar amb la seua disciplina, però ara, en canvi, miren

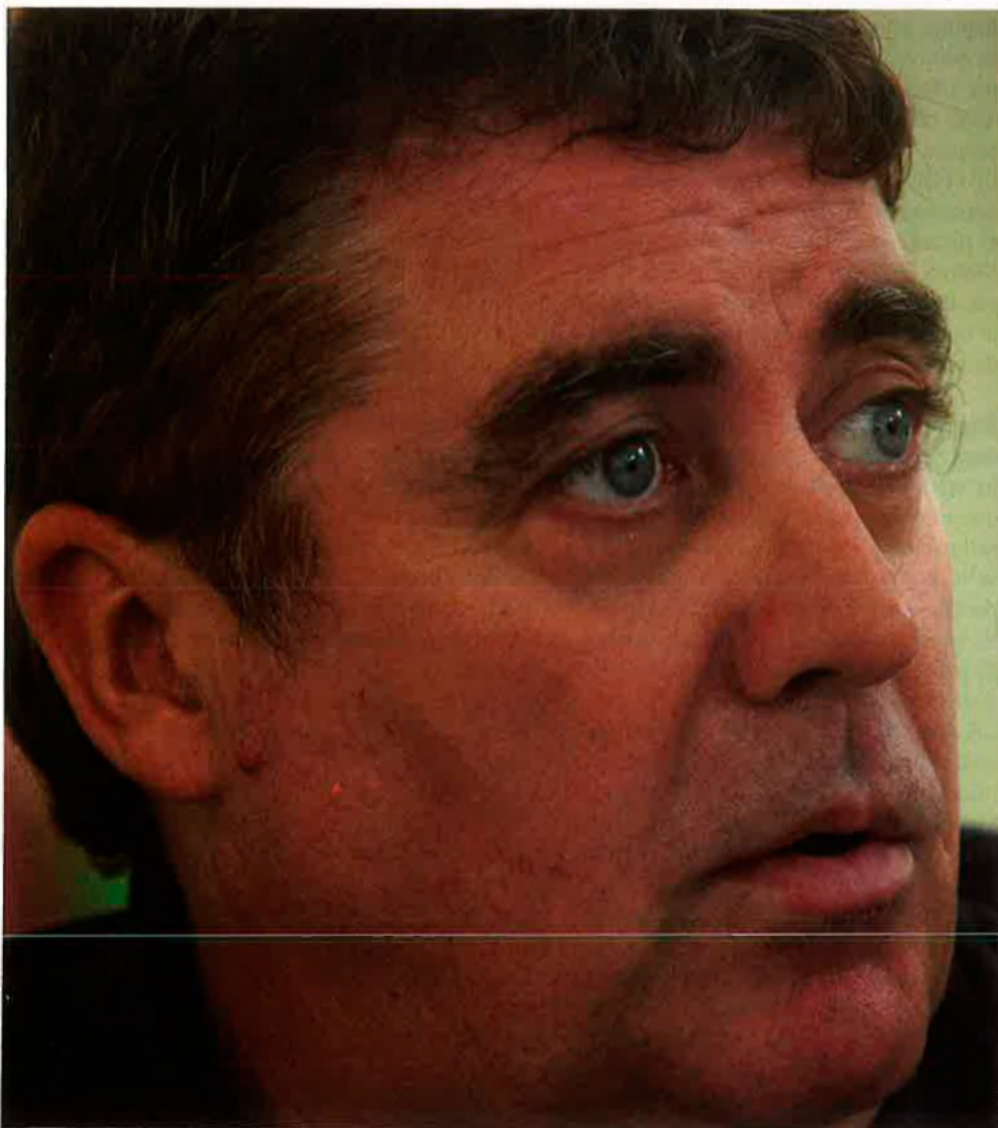
d'eliminar els elements que no comparteixen la seua opinió. El PCE de Paco Frutos, a més, fa temps que ha deixat de ser útil a les idees progressistes.

—**L'actual majoria d'EUPV.—PCPV, Espai Alternatiu i independents— assegura que, quan eren minoria, eren més lleials que no vosaltres ara.**

—Tenen molt mala memòria. És justament a l'inrevés. Als òrgans de direcció d'Esquerra Unida, fins ara, mai no s'havia vetat ningú. A l'equip d'assessors de la Diputació de València, fins ara, sempre hi havia hagut pluralitat. L'intent d'eliminar les minories no s'havia viscut mai, com tampoc el procés d'involució política, fruit del qual hem deixat de tenir representació, per primera vegada, als ajuntaments de València i Alacant. El cas de València, per cert, no és casual: no van tenir més remei que acatar el Compromís, per la pressió social, però al cap i casal van estimar-se més ser més rojos que rojos, i ha estat un fracàs. El tancament d'EUPV i el fracàs electoral són les dues cares de la mateixa moneda.

—**Per què han esclatat tan prompte, les tensions al grup parlamentari?**

—Després de les eleccions hi ha hagut un accelerament del tancament de les posicions i un increment abassegador de l'autoritarisme. A les tres reunions del grup celebrades fins ara hi ha hagut enfrontaments que sempre s'han resolt de manera autoritària i intolerant: alçant-se de la taula sense deixar parlar la resta, impedit votacions... Hi ha una actitud política resistencialista barrejada amb una posició personal, la de Glòria Marcos, que no ha paït els resultats electorals i que ha optat per tancar-se encara més, fins al punt de ser gairebé despòtica. Ha estat breu, perquè de seguida ens hem topat amb l'episodi de RTVV, en què s'ha escollit el funcionari del partit que no ha obtingut representació a València [Amadeu Sanchis] abans que no una persona amb una qualificació professional en la matèria [Rafa Xambó]. Aquest ha estat el detonant, ja que hi ha hagut una negativa absoluta a parlar-ne al grup parlamentari. La majoria del grup, doncs, no ha tingut cap més remei que qüestionar

el paper de la síndica [Glòria Marcos], que en teoria és la representant del grup parlamentari, tot i que en aquest cas no ha volgut ser-ho.

—**La direcció d'EUPV, però, ja havia suggerit de reeditar el Compromís a les eleccions estatals.**

—Jo vaig ser a la reunió del consell polític en què va aprovar-se aquesta resolució, que, literalment, no cita ni una sola vegada el Compromís. M'agradaria que la gent poguera haver-hi estat, i que cadascú decidira si, d'allò que s'hi va dir, es podia interpretar que hi havia voluntat de reeditar-lo. Només van parlar de com de malament havia anat tot, de com de dolent és fer acords amb aquells que són mig de dreta... Van criticar l'actual grup parlamentari. Van dir que Gaspar Llamazares s'ha lliurat als braços del PSOE... El context de la reunió és del tot incompatible amb la resolució. En realitat, és molt difícil que el Compromís pugui repetir-se en una perspectiva de confrontació i amb la intenció de situar a Madrid una persona del Partit Comunista de Paco Frutos [Marga Sanz, secretària general del PCPV]. El Compromís no ha nascut per situar algú del PC a Madrid, han de tenir-ho clar. Una exigua majoria d'EUPV no pot imposar el candidat.

“Entre els electors d'Esquerra Unida del País Valencià, n'hi ha molts de no dogmàtics”

—**Molts van clamar perquè EUPV i Bloc pactaren, i ara estan abatuts. Pot ser molt perniciososa, aquesta separació en una esquerra ja prou malmesa.**

—Quan hi ha un mal resultat, la gent agraeix que es posen les coses al descobert i que es reconsideri la situació. És la repetició de les errades, que condueix a l'absoluta decepció. La campanya, per exemple, va ser molt negativa, i una part dels qui protagonitzaven el Compromís, d'una altra banda, no se'l creien. De fet, al PCPV van teoritzar de fer una campanya separatament, a fi que la campanya roja d'Esquerra Unida neutralitzara el suposat desviacionisme centrista de la coalició. Glòria Marcos va anar a una

reunió a Madrid i va acusar dels seus mals resultats la dretanització de la imatge d'Esquerra Unida. El problema, en realitat, és que els discursos anacrònics acaben essent rebutjats per la gent, fins i tot per gent molt descontenta amb la política del PP al País Valencià i que tampoc no vol bipartidisme.

—**Si les diputades Mònica Oltra i Mireia Mollà són expulsades d'EUPV, Esquerra i País n'eixirà?**

—És un escenari que, tot i ser possible, no preveiem. En tot cas, fa mesos que busquem interlocutors a Esquerra Unida, i no en trobem. Glòria Marcos s'hi ha negat sistemàticament, i les delegacions del PC que ha enviat ens han deixat ben clar que tenien les mans lligades i que no podien acordar res. Estem oberts a trobar solucions, però no passen per les imposicions, sinó pels acords. Si trobem l'escenari que comenteu, valorarem quina ha de ser la resposta.

—**Tothom s'ensuma que el seu grup caminaria de bracet del Bloc, però la marca Esquerra Unida encara té un caixet important.**

—L'electorat d'EUPV està informat i sap què passa. Els ciutadans, no els hem d'infravalorar...

—**...Molta gent vota EUPV perquè és més esquerrà que no el PSOE, i difícilment votarien el Bloc.**

—La gent sap qui hi ha, al si d'EUPV, i sap diferenciar: a l'Ajuntament de València, EUPV, en solitari, ha rebut 19.000 vots, mentre el Compromís, a València ciutat, n'ha obtingut 31.000. És cert que les marques tenen un pedigrí, però en el nostre àmbit la gent sap què vota. Espere que no hi haja cap trencament, però si n'hi ha, els ciutadans demostraran un elevat grau de discerniment.

—**El Bloc no tindria avui diputats a les Corts si no fóra perquè EUPV va acatar el Compromís. Considereu deshonest, des del punt de vista d'EUPV, que ara el Bloc se'n desmarque?**

—Primer de tot, cal dir que el 55% d'Esquerra Unida diu una cosa, i el 45%, una altra. Qui vulga atorgar-se la representativitat del 100%, situa els electors en el sac dels ignorants. Dit això, el Bloc juga el paper que juga, com nosaltres. Nosaltres som una part d'Esquerra Unida i ens en correspon una part del patrimoni: som valencianistes i d'esquerrers, però no dogmàtics. Entre els electors d'EUPV n'hi ha molts de no dogmàtics.

Els electors d'EUPV no són els del Partit Comunista de Paco Frutos, que segurament serien molt poquets. Per saber-ho, podrien presentar-se tot sols, si volen. Acusen el Bloc, però el veritable problema és el seu autoritarisme. El Bloc, com a mínim, va creure's el Compromís. Per interès, com tothom, com es fan totes les coalicions. Nosaltres també el fèiem per interès, perquè, amb la política que feia Esquerra Unida, ens hauríem quedat fora de les Corts.

“El Compromís no ha nascut per situar algú del PC a Madrid. Això han de tenir-ho clar”

—**Vós, ideològicament, us sentiu més proper a Marcos o a Enric Morera?**

—Jo em situe a l'esquerra.

—**No sou més a prop de Morera.**

—No, ideològicament parlant. Hi ha un espai en què tots podem cohabitar, un espai d'esquerrers, ecologista i valencianista. Ens és igual ser al centre o a la perifèria d'aquest espai, que pot arribar a representar del 10% al 15% de l'electorat, tot i que ara el Compromís s'ha quedat en el 8 i escaig.

—**Des del punt de vista d'Esquerra i País i del Bloc, millor set diputats que no vuit, si aquest vuitè haguera estat del PCPV...**

—No, no. Millor vuit que no set.

—**Els nacionalistes no dominarien el grup parlamentari, aleshores.**

—L'escenari haguera estat el mateix. Nosaltres aspiràvem a un mínim de deu diputats i a un canvi a la Generalitat; hem treballat per això.

—**La sensació latent sempre ha estat que Esquerra i País viuria més a gust amb el Bloc que no amb EUPV. Això és més factible ara que mai?**

—Sí, en unes altres ocasions, ja s'ha plantejat això, i cada temps té les seues circumstàncies. Certament, però, mai fins ara no s'havia laminat i denigrat la gent, a EUPV. El futur no és escrit, l'hem d'escriure entre tots, i espere que siga amb bona lletra.

Víctor Maceda